

РЕШЕНИЕ

№ 149

гр. Пловдив, 27.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЛОВДИВ, V НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на двадесет и трети януари през две хиляди двадесет и
трета година в следния състав:

Председател: Зорница Н. Тухчиева Вангелова

при участието на секретаря Таня Д. Стоилова
като разгледа докладваното от Зорница Н. Тухчиева Вангелова
Административно наказателно дело № 20225330207227 по описа за 2022
година

Производството е по реда на чл. 59 и сл. от ЗАНН

Образувано е след като с Решение № 2320 от 08.12.2022 г. на
Административен съд Пловдив, постановено по к.а.н.д. № 2428 по описа на
съда за 2022 г. е отменено Решение № 1459/ 17.07.2022 г., постановено по
а.н.д. № 4697 по описа на Районен съд Пловдив за 2021 г. и делото е върнато
за ново разглеждане от друг състав на съда.

Обжалвано е Наказателно постановление № 577511 - F608759/
14.05.2021 г., издадено от Директор на Дирекция „Обслужване“ в ТД на
НАП - Пловдив, с което на „КБ - КИП" ООД на основание чл. 179, ал. 1 ЗДДС
е наложена имуществена санкция в размер на 500 лв. за нарушение на чл. 125,
ал. 5, вр. чл. 125, ал.1 ЗДДС.

С жалбата /озаглавена възражение/ се навеждат конкретни съображения
за неправилност и незаконосъобразност на атакуваното Наказателно
постановление, като се моли същото да бъде отменено. Не се претендират
разноски.

Въззиваемата страна, действаща чрез процесуалния си представител –
юр. Пеева ангажира становище за неоснователност на жалбата, като моли
същата да бъде оставена без уважение, съответно обжалваното Наказателно
постановление да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно
постановено. Претендира разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Жалбата е подадена в законоустановения (7 - дневен съгласно действащата към момента на връчване на НП редакция на чл. 59 ЗАНН) срок, от процесуално легитимирана страна, против акт, подлежащ на обжалване по съдебен ред, поради, което се явява процесуално допустима и подлежи на разглеждане по същество.

Съдът като се запозна с приложените по делото доказателства, обсъди доводите изложени в жалбата и служебно провери правилността на атакуваното постановление, намери, че са налице основания за неговата отмяна. Съображенията в тази насока са следните:

В АУАН и НП са изложени следните фактически параметри на нарушението:

При извършена служебна проверка в ТД на НАП Пловдив на 16.02.2021 г. се установи, че „КБ - КИП“ ООД с БУЛСТАТ 160082106, регистрирано по ЗДДС лице, не е спазило установения от Закона срок за подаване на справка - декларация по смисъла на чл. 125 от ЗДДС в ТД на НАП Пловдив за данъчен период 01.01.2021 г. - 31.01.2021 г. до 15.02.2021 г. включително.

Справка – декларация по смисъла на чл. 125 от ЗДДС е подадена на 24.03.2021 г. в ТД на НАП - Пловдив по електронен път с Вх. № 16004616733/ 24.03.2021 г.

Изложената в АУАН и НП фактическа обстановка, неоспорена от страна на жалбоподателя, се установява по безсъмнен и категоричен начин от събраните в хода на съдебното следствие писмени и гласни доказателства. Така на първо място, съдът кредитира изцяло като логични и съответни на писмените доказателства по делото показанията на актосъставителя, дадени в хода на разпита му непосредствено пред настоящия съдебен състав. Същите изцяло си хармонизират с приобщените писмени доказателства, приложени към административно наказателната преписка, както и приобщените такива в хода на съдебното следствие от настоящия съдебен състав.

Въпреки гореизложеното обаче, настоящата съдебна инстанция счита, че при издаването на процесните АУАН и НП е допуснато нарушение на материалния закон налагащо отмяна на атакуваното постановление.

Според новелата на чл. 125, ал. 1 ЗДДС в редакцията действаща към момента на извършване на твърдяното нарушение (Доп. - ДВ, бр. 96 от 2019 г., в сила от 1.01.2020 г.) - За всеки данъчен период регистрираното лице подава справка-декларация, съставена въз основа на отчетните регистри по чл. 124, с изключение на случаите по чл. 159б.

Според чл. 125, ал.3 ЗДДС „Заедно със справка-декларацията по ал. 1 регистрираното лице подава и отчетните регистри по чл. 124 за съответния данъчен период“, като според ал. 5 на същия член „Декларациите по ал. 1 и 2 и отчетните регистри по ал. 3 се подават до 14-о число включително на месеца, следващ данъчния период, за който се отнасят“ .

Според текста на чл. 179, ал. 1 ЗДДС „Лице, което, като е длъжно, не

подаде справка-декларацията по чл. 125, ал. 1, декларацията по чл. 125, ал. 2, отчетните регистри по чл. 124 или не ги подаде в предвидените срокове, се наказва с глоба - за физическите лица, които не са търговци, или с имуществена санкция - за юридическите лица и еднолични търговци, в размер от 500 до 10 000 лв.“

В теорията и съдебната практика последователно и безпротиворечиво се приема, че нарушението по чл. 125, ал.5 ЗДДС е на просто/формално извършване, като съставомерната форма на изпълнителното деяние се състои в бездействие да се изпълни задължението да се подадат в указания в закона срок посочените в правната норма данъчни документи.

Редакцията на нормата на чл. 179, ал.1 ЗДДС поставя въпроса, ако за един и същ данъчен период данъчно задълженото лице не подаде повече от един от изброените данъчни документи дали то върши няколко отделни нарушения или едно единно нарушение, при налично усложнение от фактическа страна, състоящо се в едновременно осъществяване на повече от една от алтернативно предвидените форми на изпълнителното деяние.

Изводът за това дали деецът е извършил едно или няколко самостоятелни административни нарушения по смисъла на чл. 18 ЗАНН следва да се направи на база съвкупна и комплексна преценка на това дали в конкретния случай деецът е извършил едно или няколко самостоятелни действия и/или бездействия като проявна форма на изпълнителното деяние и дали установените противоправни действия/бездействия са относими към неизпълнение на самостоятелни правни задължения, имащи отделен и обособен характер и предмет.

В процесния случай задълженията за подаване на справка - декларация и отчетни регистри за един и същи данъчен период нямат самостоятелен и обособен характер, доколкото са функционално предназначени към постигане на една и съща цел - надлежно отчитане пред приходната администрация на данните, относими към законосъобразно формиране на данъчния резултат за съответния едномесечен данъчен период /ДДС за внасяне или ДДС за възстановяване/.

Задълженията за подаване на справка - декларация и на отчетни регистри съгласно нарочната законодателна воля /чл. 125, ал.3 ЗДДС/ се изпълняват заедно и едновременно, по един и същи начин – по електронен път при условията и реда на ДОПК - чл. 125, ал.7 ЗДДС. Тоест, законодателят е поставил задължение за своевременно деклариране на релевантни за данъчното облагане данни, като по императивен път е установил формата на деклариране и способът за това.

Така поставеното задължение не търпи частично изпълнение. Още повече, че частично изпълнение е и технически невъзможно, доколкото е ноторно известно, че електронната платформа на НАП, чрез която се изпълнява задължението по чл. 125, ал.7 ЗДДС не допуска отделно подаване и приемане на справка декларация без отчетни регистри и на отчетни регистри

без справка декларация.

От гореизложеното следва, че изпълнението на законовото задължение за подаване на справка - декларация и на отчетни регистри се осъществява чрез едно действие, респективно неизпълнението на това задължение представлява единно деяние под формата на едно противоправно бездействие.

Тоест, подаването на отчетни регистри без справка-декларация или на справка-декларация без отчетни регистри в законоустановения срок представлява едно противоправно бездействие, в нарушение на една материално правна норма - чл. 125, ал. 5 ЗДДС и води до един и същ противоправен резултат - недеклариране на данък, по реда и в срока установен от закона. Именно за това нарушение, под формата на бездействие в санкционната норма на чл. 179, ал.1 ЗДДС е предвидена санкция от 500 до 10 000 лв. за юридическите лица.

Очертаният фактически състав обосновава извода, че нарушението може да бъде в няколко алтернативни форми на изпълнително деяние - недеклариране на данъка въобще или декларирането му извън законоустановения срок, но при всички случаи се върши едно единно нарушение, за което следва на основание чл. 18 ЗАНН да се наложи една единна санкция.

В гореизложения смисъл е и практиката на Административен съд Пловдив, обективирана в редица решения, включително, но не само - Решение № 2123 от 11.11.2021 г. по к. адм. н. д. № 2112 / 2021 г. на XXVI състав на Административен съд – Пловдив, Решение № 1855 от 15.10.2021 г. по к. адм. н. д. № 1419 / 2021 г. на XIX състав на Административен съд - Пловдив, Решение № 1283 от 23.06.2021 г. по к. адм. н. д. № 465 / 2021 г. на XIX състав на Административен съд – Пловдив; Решение № 2442 от 19.12.2022 г. по к. адм. н. д. № 2169 / 2022 г. на XXVI състав на Административен съд – Пловдив; Решение № 2379 от 14.12.2022 г. по к. адм. н. д. № 2797 / 2022 г. на XX състав на Административен съд - Пловдив, Решение № 2209 от 24.11.2022 г. по к. адм. н. д. № 2475 / 2022 г. на XXII състав на Административен съд - Пловдив, Решение № 2065 от 17.11.2022 г. по к. адм. н. д. № 2332 / 2022 г. на XIX състав на Административен съд - Пловдив, Решение № 2063 от 17.11.2022 г. по к. адм. н. д. № 2165 / 2022 г. на XIX състав на Административен съд - Пловдив, Решение № 2408 от 16.12.2022 г. по к. адм. н. д. № 2863 / 2022 г. на XXII състав на Административен съд - Пловдив, Решение № 2449 от 20.12.2022 г. по к. адм. н. д. № 2857 / 2022 г. на XXIII състав на Административен съд - Пловдив, Решение № 2470 от 20.12.2022 г. по к. адм. н. д. № 2263 / 2022 г. на XXVI състав на Административен съд – Пловдив.

Именно посоченото по - горе правило се явява нарушено в процесния случай. В тази връзка и в изпълнение на указанията, дадени от касационната инстанция, настоящият съдебен състав изиска от въззиваемата страна и последната представи с нарочно писмо АУАН № F – 608763/ 12.04.2021 т. и

НП № 577510 - F608763/ 14.05.2021 г., ведно със справка за това, че посоченото НП е потвърдено с Решение № 2040/ 22.11.2021 г. постановено по АНД № 4698/2021 г. по описа на Районен съд Пловдив и **същото е влязло в сила на 14.01.2022 г.** Последното се потвърждава и от изготвената и приложена по делото хартиена разпечатка от ЕИСС на посочените АУАН и НП, приложени по АНД № 4698/ 2021 г., както и от приложената хартиена разпечатка на Решение № 2040/ 22.11.2021 г., ведно със справка – извлечение относно датата на влизане в сила на постановения съдебен акт. Коментираните обстоятелства се потвърждават и от представляващия жалбоподателя, който с нарочна писмена молба по делото е представил доказателства за заплащане на наложената санкция с НП № 577510 - F608763/ 14.05.2021 г., с която същият субект е наказан за неподаване на отчетни регистри за същия данъчен период 01.01.2021г.-31.01.2021 г. В тази връзка съдът отчете и практиката на Административен съд Пловдив обективизирана в Решение № 2357 от 09.12.2022 г. по к. адм. н. д. № 2535 / 2022 г. на XIX състав на Административен съд - Пловдив, Решение № 2501/22.12.2022г. на Административен съд - Пловдив, XX състав, КАНД № 2791 по описа за 2022 г. според която неподаване на справка декларация и отчетни регистри е едно нарушение и е налице основание за отмяна на атакуваното НП, доколкото издаденото друго НП за същия период е влязло в сила. Както вече се посочи за процесния данъчен период - 01.2021 г. е постановено Решение № 2040/ 22.11.2021 г. по АНД № 4698/2021 г. , с което е потвърдено НП № 577510 - F608763/ 14.05.2021 г., с което същият субект е наказан за неподаване на отчетни регистри за същия данъчен период 01.01.2021г. - 31.01.2021г. .

С оглед всичко гореизложено следва да се приеме, че в нарушение на материалния закон, административнонаказателната отговорност на наказвания субект е незаконосъобразно мултиплицирана като за едно и също нарушение, макар и в две алтернативни форми на изпълнителното деяние, са му наложени две отделни санкции, в два отделни наказателни процеса.

Изрично следва да се отбележи, че в случая порока в дейността на наказващия орган не касае нарушаване на принципа *non bis in idem* и в този смисъл е изцяло ирелевантно кое НП е издадено първо и дали някое е влязло в сила. В случая става дума за нарушение на материалния закон и по - конкретно на императивната норма на чл. 18 ЗАНН, според която за едно нарушение се налага едно наказание, съответно при повече от едно нарушение се налага отделна санкция за всяко от тях.

Отделно от това, допуснатия порок в дейността на наказващия орган в случая е довел до влошаване на материалноправното положение на наказвания субект, поради налагане на санкция в двоен размер, без да са спазени правилата за нейната индивидуализация в зависимост от степента на засягане на защитаваните обществени отношения.

По разноските:

При този изход на спора на основание чл. 63д ЗАНН, право на разносики би имал жалбоподателят. Същият обаче не е релевирал искане в тази насока нито с депозираната въззивна жалба, нито с която и да било от постъпилите по делото молби по настоящото АНД, така и по АНД № 4697/2021 г. Искане за присъждане на разносики не е сторено и при разглеждане на делото в открито съдебно заседание, поради което и съдът не дължи произнасяне по този въпрос.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 1 ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 577511 - F608759/ 14.05.2021 г., издадено от Директор на Дирекция „Обслужване“ в ТД на НАП - Пловдив, с което на „КБ - КИП" ООД ЕИК 160082106 на основание чл. 179, ал. 1 ЗДДС е наложена имуществена санкция в размер на 500 лв. за нарушение на чл. 125, ал. 5, вр. чл. 125, ал. 1 ЗДДС.

Решението подлежи на обжалване пред Пловдивски Административен съд в 14-дневен срок от получаване на съобщението до страните за постановяването му.

Съдия при Районен съд – Пловдив: _____